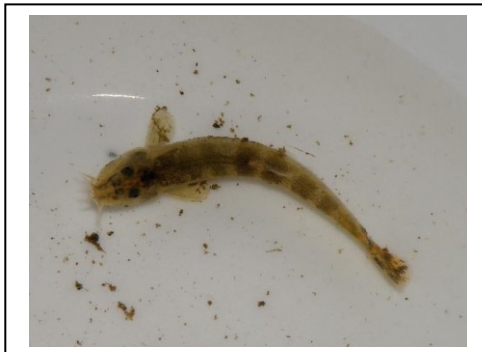

Mřenka mramorovaná (*Barbatula barbatula*)

Blíží se měsíce, kdy se obyvatelé Strakonice začnou více zajímat o vodu. Resp. naše řeky. Voda se oteplí, snad i zprůhlední a po prvních jarních měsících se v ní z rybiho reje na jaře, který je většinou nepozorován, objeví malé rybičky. Mezi nimi občas nějaká ta větší. V chumlu stříbrných tělíček se však občas vyskytnou i rybky flekaté, pruhované nebo snad i mramorované.

A o ty poslední jmenované nyní jde. Jedná se o druh mřenka mramorovaná (*Barbatula barbatula*).

Mřenka mramorovaná (*Barbatula barbatula*)

Pro rybáře tato rybka nemá většího významu, pokud jí nepřířknou úlohu nástražní rybky pro vodní dravce. Pro přírodomilce však představuje tento živočich svým způsobem skvost. Je malá, drobná, podlouhlého tvaru, se skvrnkami po těle. Tlamička tohoto tvora je zakončena spodními ústy opatřenými 6 malými vousky. Pro život si mřenka mramorovaná vybírá prosluněné partie vod. Většinou s pevným dnem přecházejícím do drobného bahna. Žije ve společnosti jiných rybek, kde tvoří obvykle menšinu. Což můžeme pokládat za jeden z možných způsobů ochrany před dravci. Zvětšuje se tak pravděpodobnost, že si predátor vybere někoho jiného.

Navíc, pokud se ostatní ryby pustí do prohledávání dna, mřenka se přiživí. Někdy však může její počet narůstat do vysokých čísel.

Rozmnožování tohoto tvora je nenápadné. Probíhá u hladiny. Jikry padají na dno, kde se pevně přilepí na podklad. Tření probíhá 2x–3x za rok.

Potrava je spíše drobná, smíšená ze zbytků rostlin a živočichů, které se najdou na dně. Při jejím hledání mřenice pomáhají zmiňované vousky.

Mřenku je možno při pohledu shora zaměnit s hrouzkem obecným (*Gobio gobio*). Ten je většinou rybkou více sociální, hejnovou. Má rád přítomnost jedinců svého druhu.

A kde mřenku mramorovanou najdeme? Snad nejjednodušší je pozorování na strakonickém Podskalí. Kamenné stupně u lávky nad Pětikolským jezem jsou často navštěvovány rybí drobotinou. A mezi ní se vyskytuje i mřenka. Stejně tak bývá na opačné části Podskalí. u Ostrova. Tedy na místech, kde se lidé rádi koupou. Nyní vlastně už jen chybí se pořádně dívat.

Do akvária se mřenka moc nehodí. I když snese znečištěnou vodu, je citlivá na nízký obsah kyslíku. Její přirozený výskyt odpovídá začlenění do tzv. parmového pásma.

Podskalí za snížené vodní hladiny

Snad ještě jedna poznámka na závěr: Jako snad všechny děti, možná dospělí, rádi tvoříme na pobřežních mělčinách rybníčky, zálivy, abychom mohli rybičky chytit. Hodně často se však stane, že na svá monumentální díla při odchodu zapomeneme. Přimlouval bych se za to, ponechat jejich ústí

nezahrazené, aby si rybí drobotina mohla dále žít svým životem. Už tak na ni číhá hladových tlam, zobáků či kusadel více než dost.

Literatura:

HANEL, Lubomír a Stanislav LUSK. *Ryby a mihule České republiky: rošíření a ochrana = Fishes and lampreys of the Czech Republic : distribution and conservation*. Vlašim: Český svaz ochránců přírody Vlašim, 2005. ISBN 80-86327-49-3.